

en tilsvarende ordning er gældende andre steder i lovgivningen, at udenlandske embedsmænd har ret til at komme på kontrolbesøg i Danmark.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg vil ikke vove mig ud i eksemplificeringer på det sidste spørgsmål fra hr. Egil Møllers side. Men det er jo sådan et spørgsmål, som vil være velegnet til udvalgsbehandlingen.

Til hr. Keld Albrechtsens »bureaukratisk«, »rejsler«, »domstole« osv. vil jeg sige: Det bliver såmænd ikke så bureaukratisk. Der er tale om, at vi under alle omstændigheder har interesse i at få kontrolleret, at ting overholdes, at de regler, vi vedtager, overholdes, og det er da glædeligt, at man både i EU og i Danmark har lagt et præcist og ordentligt grundlag under: Hvad er rettigheder, hvad er pligter, hvad er proces, hvad er fremgangsmåde? Det er jeg meget tilfreds med at EU har gjort.

Det var jo så noget, der skete engang i, kan man næsten høre hr. Keld Albrechtsen sige, for tiden. Procedureforordningen, som altså er en fastlæggelse af forretningsgangen med kontrol, at yde statsstøtte, er såmænd vedtaget i, så vidt jeg husker det, foråret 1999, og hvis jeg ikke husker meget galt, sådan et års tid tilbage, tror jeg der var almindelig støtte til det ganske fornuftige og forsvarlige at kunne tilrettelægge en ordentlig kontrol med den ydede statsstøtte, fordi der er en bred erkendelse i Danmark – det er ikke en, regeringen står over for alene, det er en, der er repræsenteret meget bredt – af, at statsstøtte i en række former kan være ganske usund, og derfor er det nødvendigt med en kontrol, også en stærk kontrol, hvor der også er en beslutningskraft bag ved. Og det er det, vi kan gøre i EU-regi, og det er derfor, jeg tror, at vi var meget positive hele vejen rundt til procedureforordningen, men det kan være, jeg erindrer galt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen ministeren må ikke være i tvivl om, at Enhedslisten går ind for en stærk kontrol med de midler. Vi tror bare, at dansk politi trods alt er mere effektive til at varetage den her opgave end nogle rejselystne kommissærer, der turer rundt i Europa. Det kommer der jo altså ikke ret meget ud af. Det ved vi jo godt.

Men lad os nu få opklaret i udvalget, hvad det her kommer til at koste, og hvad man kan

forvente af konkrete resultater fra disse udsendte folk fra Bruxelles.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af realkreditloven, kursgevinstloven, pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven samt ophævelse af lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond. (Overførsel af Dansk Landbrugs Realkreditfond).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 16/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Ved denne her lejlighed behandler vi et forslag, som er vokset ud af de indstillinger, der kom i regeringens redegørelse om den finansielle sektor 1999.

Det er jo sådan, at den 1. januar 2000 blev tilsynet med Dansk Landbrugs Realkreditfond overført til Finanstilsynet på linje med alle andre realkreditinstitutter, men lovansvaret forblev hos Fødevarerministeriet. Og der er jo ikke noget unaturligt i, at DLR egentlig ønsker fuldstændig ligestilling med de øvrige kreditforeninger eksempelvis også med mulighed for omdannelse til aktieselskaber eller fusion, og der er vi helt enige i, at det kan være mest hensigtsmæssigt nu at overføre DLR til realkreditlovgivningen, og herefter kan lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond ophæves.

Da kapitalkravene i realkreditloven er skrapere, end de er i DLR-loven, får DLR en overgangsordning på 10 år, hvor instituttet kan medregne en aftrappet andel af den ikkeindbetalte garantikapital som supplerende kapital. Aftrapningen vil foregå lige netop over 10 år, hvorefter reglerne er som for de andre realkreditinstitutter.

En anden ting, som denne lovgivning medfører, er, at DLR fremover kan udlåne til andre end til landbrug og beslægtede virksomheder, det vil altså sige til parcelhuse eksempelvis, men dér skal man hæfte sig ved, at nye aktiviteter med udlån på de andre områder end de traditionelle skal kapitaldækkes efter de regler, som gælder for udlån efter realkreditloven.

Men Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget, og vi ser frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Pia Larsen. Og for dem, der ikke er helt klar over det, er miljø- og energiministeren fungerende økonomiminister.

Pia Larsen (V):

Venstre ser dette lovforslag som et led i harmoniseringen af den finansielle sektor, og det er en naturlig følge af ophævelsen af DLR's monopol, som Folketinget gennemførte sidste år.

Ligesom regeringen ser vi ingen grund til, at DLR skal være anderledes end andre realkreditinstitutter, det vil sige, at de har de samme kapitalkrav m.v. og de samme muligheder for at give lån. Vi ser derfor positivt på, at DLR får mulighed for at yde lån inden for alle ejendoms-kategorier frem for kun at yde lån til ejere af ejendomme, der anvendes til landbrug og gartneri, skovbrug og lignende jordbrugs-mæssig virksomhed.

Lovforslaget medfører en øget konkurrence ved DLR's overgang til realkreditloven, idet DLR fremover kan yde realkreditlån inden for alle ejendoms-kategorier. Vi ser imidlertid en øget konkurrence som en klar fordel, der ikke mindst er til gavn for kunderne.

Lovforslaget medfører naturligvis en række økonomiske og administrative konsekvenser, men det må alle parter acceptere, hvis DLR ønsker at overgå til realkreditloven. Derfor kan vi tilslutte os lovforslaget, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Pernille Sams (KF):

Vi kan tilslutte os det her lovforslag. Det er en helt naturlig udvikling at lade DLR få samme vilkår som andre realkreditinstitutter, efter DLR's monopol på andenlagsbelåning til landbruget blev fjernet sidste år.

Så en kort tale herfra og opbakning fra os.

Ole Sohn (SF):

Da vi i sidste samling behandlede lovforslag nr. L 49 om Dansk Landbrugs Realkreditfond, undrede jeg mig meget over, at de partier, som har stået fadder til den lov, det særlige regelsæt for Landbrugets Realkreditfond, Det Radikale Venstre og Venstre, nu har sadlet om og syntes, det var helt fint, at man ændrede status for Realkreditfonden.

Jeg har genlæst en ordførertale, der sagde, at det blev begyndelsen til enden for Dansk Landbrugs Realkreditfond. Og ja, nu kan jeg så bare sige: Hvad sagde vi? For det, der sker, når man nu lader Dansk Landbrugs Realkreditfond omfatte af de almindelige regler, lovgivning om realkreditinstitutter, ja, det er, at de kommer til at konkurrere på lige vilkår. Det kan man selvfølgelig sige er fair nok, men den status, de havde inden for landbrugsområdet, forsvinder, og de er nødt til at fusionere.

Og derfor forstår jeg godt, sådan som forløbet har været, siden vi behandlede L 49 i sidste samling, at Dansk Landbrugs Realkreditfond siger: Jamen vi har ikke anden mulighed, vi er nødt til at være omfattet af de samme regler. Og i løbet af et år eller to er de garanteret også fusioneret med et andet, og så er den epoke i dansk lovgivning eller i dansk landbrugs historie en saga blot.

Men eftersom det nu er virkeligheden af sagens gang, ja, så vil SF ikke modsætte sig lovforslaget. Vi er positive over for det.

Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, som jeg har gjort det et par gange til erhvervsministeren, og som jeg også ønsker at sige til økonomiministeren og den fungerende økonomiminister, at jeg faktisk synes, at det er, for at sige det meget mildt, noget uanstændigt, at regeringen ikke ser mere alvorligt på at sikre lovkvaliteten, end at man den samme dag, som vi har en førstebehandling af et lovforslag, afleverer høringssvarene, som har ligget i ministeriet i henvend 3 uger; de kommer først nu.

Det er ikke en rimelig måde at behandle Folketingets medlemmer på og de ordførere, som skal forberede sagsbehandlingen, og jeg kan

simpelt hen ikke forstå, at man ikke bare kan gøre sådan, som der er givet tilsagn om i forbindelse med lov kvalitetsarbejdet: at i samme moment, man fremsætter lovforslaget, så fremsender man høringssvarene. Det burde være en fast procedure.

Det tog et par lovforslags kritik på Erhvervsministeriet område, indtil det blev løst, og nu håber jeg også, at det bliver løst på Økonomiministeriets område. Ellers må jeg bede vicestatsministeren tage det op på højeste plan i regering, sådan at vi kan få en klar melding, at vi kan få tid til at forberede os ordentligt. Vi har meget travlt som folketingsmedlemmer, og vi håber også, vi kan få den service fra ministeriets side.

Egil Møller (DF):

Jeg vil godt starte med at bakke SF's ordfører op i kritikken af manglende høringssvar. Jeg har også gentagne gange herfra efterlyst som noget naturligt, at vi har dem i så god tid inden første behandling som overhovedet muligt.

Når vi nu ser på dette lovforslag, er det en naturlig opfølgning af, at man ændrede lovgivningen inden for DLR's område, for nu kommer så også DLR ind under realkreditloven.

Dansk Folkeparti støttede i sin tid denne liberalisering, som vil øge konkurrencen inden for realkreditformidling. Dette lovforslag, som tager stilling til forskellige overgangsordninger, kan vi derfor i Dansk Folkeparti støtte.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal også på CD's vegne tilkendegive, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag. Det er helt naturligt at lade Dansk Landbrugs Realkreditfond have de samme muligheder og komme ind under de samme muligheder som andre realkreditinstitutter, så et klart ja til forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Og det er også et ja fra Det Radikale Venstres side.

Når hr. Ole Sohn snakker om, at det her er begyndelsen til enden, som han forudsagde på et tidspunkt, ja, så er det jo rigtigt, men udgangspunktet er altså, at man fra DLR's side selv har udtrykt ønske om at blive underlagt de samme muligheder, som gælder for andre institutter under realkreditloven.

Så et ja fra radikal side.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er imod dette forslag. Vi ønsker at bevare Dansk Landbrugs Realkreditfond. Derfor gik vi i sin tid også imod ophævelsen af DLR's delvise eneret til at yde lån til landbrugs-ejendomme inden for 70 pct. af ejendoms-værdien.

Når vi fortsat gerne vil bevare DLR, er det ikke mindst, fordi de er undtaget fra at skulle følge EU's bankdirektiv. Den status giver efter vores mening bedre muligheder for at yde lån i forbindelse med omstilling af dansk landbrug, f.eks. forsøg med jordrentebrug, eller mere lempelige lånevilkår i forbindelse med typer af landbrug, vi gerne ser fremmet, f.eks. naturligvis inden for økologi, små husdyrbrug eller blandede husdyrbrug. Der har man ikke godt af at komme ind under EU's bankdirektiv.

Ved at omdanne DLR til et almindeligt realkreditinstitut mister vi et instrument, der kunne have været nyttigt, ikke mindst når vi tager strukturudviklingen i landbruget, som den raser i dag, i betragtning. Man afskriver sig støt og roligt de instrumenter, som man havde tilbage til at forsøge at påvirke en markedsliberalistisk udvikling, og derfor går vi imod dette forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi ser lovforslaget her som en uomgængelig nødvendighed og en følge af den beslutning, vi traf sidste år, som vi ikke var glade for, hvor man trak tæppet væk under DLR's oprindelige eksistensgrundlag. Så når DLR selv ønsker det her, kan vi kun tilslutte os forslaget og må konstatere, at det er så en epoke i dansk landbrugs finansiering, der er løbet til ende, men det er der måske heller ikke så meget grund til at græde over. Sådan er tingene i hvert fald.

Vi synes, at det er helt fint, at DLR får chancen for at konkurrere på lige vilkår.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når man helt bevidst ønsker en bestemt ting, skal man sige det rent ud til Folketinget og til vælgerne og lade være med at fremstille det, som om det er noget uafvendeligt. Først træffer man en beslutning, og derefter kan man så ikke gøre andet end at følge op med yderligere skridt ned ad glidebanen. Sådan kan man jo ikke fralægge sig ansvaret.

Man har helt bevidst ønsket at ødelægge de muligheder, der var, og det synes jeg så man

må sige, som det er. Så skal man ikke stå her og lade, som om det sådan er tyngdeloven eller et eller andet, der tvinger Folketinget til at træffe de beslutninger.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg takker for belæringen fra en mere erfaren kollega. Jeg synes egentlig ikke, vi er det parti, der sådan er berygtet for bare at løbe med udviklingen. På mange måder er vi jo egentlig helt »out of time«, sådan at vi prøver at stå imod en gang imellem. Vi tilsluttede os ikke lovforslag nr. L 49 sidste år, men det gjorde man; så er det her konsekvensen, og der er ingen vej tilbage. Det må vi bare konstatere.

Så derfor, altså hvis vi går imod, hvis man ikke fik vedtaget det lovforslag her, så kunne DLR ikke overleve. Det er jo konsekvensen. Og det synes vi sådan set DLR skal. Vi synes, at DLR har gjort et godt stykke arbejde igennem årene, og jeg har dyb respekt for det arbejde, man har gjort. Så da et flertal i Folketinget har ønsket at fjerne det oprindelige grundlag og man ønsker et andet grundlag at arbejde under, så synes jeg, at vi skal støtte det.

Økonomiministeren (Svend Auken, fg.):

Jeg vil gerne sige ordførerne tak for den positive tilslutning til forslaget. Ordførerne har givet, synes jeg, en god gennemgang af forslagens indhold og baggrund, også dets nødvendighed og også sammenhængen med ønsker fra DLR selv, så derfor skal jeg kun tilslutte mig de af ordførerne, der har udtrykt håb om, at vi kunne nå frem til en hurtig afklaring på dette område under udvalgsarbejdet.

Hr. Ole Sohn kritiserede, at man havde fået høringssvarene for sent frem til Folketingets medlemmer, og regeringen er naturligvis ked af, hvis det er tilfældet. Vi skal altid bestræbe os på at sørge for, at høringssvar kommer så hurtigt frem, at ordførerne har god tid til at studere dem inden førstebehandlingen. Det siger selv.

I dette tilfælde blev de overleveret Folketinget i går morges, og det kunne selvfølgelig – kan man sige – set retrospektivt måske have været gjort hurtigere. Men i hvert fald vil det være regeringens bestræbelse at sørge for, at høringssvarene er Folketinget i hænde så betids, at ordførerne har mulighed for at lægge deres indlæg til rette efter dem.

Men jeg vil altså gerne sige tak til ordførerne for den modtagelse, som forslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 224: Forslag til lov om stormflod og stormfald. Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 16/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Den 4. december 1999 vågnede Danmark op til et sørgeligt syn: En orkan havde raset over landet og vist muskler i en grad, vi heldigvis ikke normalt oplever. Mange bygninger og bygningsdele havde måttet give efter for de utrolige kræfter, og overalt var der triste spor efter stormens vilde tur over landet.

Men specielt sørgeligt var det at se, hvorledes de danske skove ydmygt havde lagt sig ned i afmagt. Her var ikke blot tale om enkelttræer, her var ikke blot tale om enkeltområder, nej, i visse dele af Danmark var det hele skoven, der havde opgivet kampen og var bukket under og havde lagt sig ned. 15.000 ha var blevet ramt, og 3,4 mio. m³ træ mistede fodfæstet – eller her er vel nærmere tale om jordfæstet.

Den skov, som var et områdes, en hel egns skov, var stedet, hvor man gik tur, mødte årtiderne, sværmede med den første kærlighed, kondiløb, luftede hunden, tog på skovtur til med børnehaven eller skolen, byggede hemmelige huler i, den skov var helt, bare helt væk. Tilbage er kun de gode minder, som man kan fortælle om, og så er erindringen om chokket den 4. december 1999 noget, der vil berettes om langt ud over mands minde.